

„Rūpestis apaštalauti“

Jeigu nerodai – savo malda,
savo auka, savo veikla –
nuolatinio rūpesčio apaštalauti,
tai aiškus ženklas, kad nesi visai
laimingas ir kad tau reikia
didinti savo ištikimybę. – Tas,
kuris kupinas laimės, gėrio,
stengiasi perduoti juos kitiems.
(Kalvė, 914)

birželio 9 d.

Kai tikrai paminsi savąjį „aš“ ir
gyvensi kitiems, tada būsi tinkamas
įrankis Dievo rankose.

Jis pašaukė – tebešaukia – sau
mokinius ir liepia jiems: ut eatis! –
eikite ir ieškokite visų žmonių.
(Kalvė, 915)

In modico fidelis! – ištikimas mažuose
dalykuose... – Tavo darbas, mano
sūnau, – ne tik gelbėti sielas, bet ir jas
pašventinti, diena iš dienos,
kiekvienai akimirksniui – net iš
pažiūros paprastai – suteikiant
amžinybės virpesį. (Kalvė, 917)

Lygiai kaip didžiuliai dešimčių
fabrikų įrengimai sustoja, lieka
bejėgiai nutrūkus elektros srovei,
taip ir apaštalavimas nustoja buvęs
vaisingas be maldos ir apsimarinimo,
kurie virpina Švenčiausiąją Kristaus
Širdį. (Kalvė, 919)

lt-lt/dailytext/rupestis-apastalauti/
(2026-04-01)